

Τ. Γ ρ ι τ σ ό π ο υ λ ο ς, «Τὸ ἀρχεῖον Μαρίας Σταματίου Λασκαρίδου Ποταμιᾶς», *Θασιακά* 7 (1990-1991), σ. 350-386, αρ. 1-55.

1033

1849-1862. Αποφάσεις του Ειρηνοδικείου και του Πολιτικού Δικαστηρίου Αργοστολίου.

Ἄ. Δ ε μ π ό ν ο ς, «Οἰκονομικὲς παροχὲς καὶ χρεωστικὲς διώξεις στὴν Κεφαλλονιά κατὰ τὴν μετὰ τὸ 1848-1849 περίοδο», *Παρνασσός* 21/4 (1979), σ. 521-523 αρ. 3-4, σ. 524-531 αρ. 6-7, σ. 532-537 αρ. 9-11, σ. 538-543 αρ. 13-17.

1034

1849-1863. Αφορισμοί. Κεφαλονιά.

Γ. Μ ο σ χ ό π ο υ λ ο ς, *Το εκκλησιαστικό αρχείο Κεφαλονιάς. Μητρόπολη-μονές-ναοί*, Αθήνα 1984, σ. 106-111.

ΑΦΟΡΙΣΜΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΚΟΝΤΟΜΙΧΑΛΟΥ ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΕΙΧΑΝ
ΛΑΒΕΙ ΜΕΡΟΣ ΣΤΗΝ ΕΝΟΠΛΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΗΣ ΣΚΑΛΑΣ ΕΝΑΝΤΙΩΝ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

1849, 25 Αυγούστου

«*Ἡμεῖς Σπυρίδων ἐλέει θείῳ Μητροπολίτης Κεφαλληνίας καὶ Υπερτάτος Ἐξάρχος.*

Αἰδεσιμο-εὐλαβέστατοι ἅγιοι ἱερεῖς, εὐλαβέστατοι χριστιανοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν Ταπεινότητος, χάρις εἴη καὶ εἰρήνη πᾶσιν ὑμῖν παρὰ θεοῦ Παντοκράτορος, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐπὶ γῆς ἐλθόντος, παθόντος καὶ ταφέντος καὶ ἀναστάντος τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς, μετὰ ταῦτα δόντος τὴν ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπόντος «ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ». Ταύτην τὴν πνευματικὴν ἐξουσίαν λαβόντες καὶ ἡμεῖς οἱ εὐτελεῖς καὶ ταπεινοὶ διάδοχοι τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, καὶ παρακολουθοῦντες τὰς θεοπαραδότους διαταγὰς αὐτῶν, διὰ τῆς ἱερᾶς ταύτης συναθροίσεως μὲ ἄκραν καὶ βαθεῖαν θλίψιν τῆς καρδίας ἡμῶν, ὑποβάλλομεν εἰς τὴν γνώρισιν πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν τὰ λίαν λυπηρὰ συμβάντα τὰ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς τὰς περιοχὰς Σκάλα - Βάλταις - Ἐλιό - Ἡράκλειον λαβόντα χώραν ὑπὸ συμμορίας πολλῶν οπλισμένων χωρικῶν, ἐπὶ κεφαλῇς τῶν ὁποίων καὶ ἀρχηγὸς μετὰ καὶ ἄλλων ὑπῆρχε καὶ ὁ τὸν ἱερατικὸν χαρακτῆρα διὰ τῶν αὐτοῦ κακουργημάτων καταμολύνας ἱερεὺς, Γρηγόριος Ζαπάντης Νοδάρος Ἀναστασίου, ὁ κοινῶς καὶ δικαίως ὀνομαζόμενος ληστής, οὔτινες θηριωδῶς, παρὰ νόμους καὶ ἀσπλάχνως ἐπιπεσόντες κατὰ τῆς οἰκίας τοῦ νῦν π. ἀξιοσεβάστου ἱππότου Νικολάου Μεταξᾶ Τσαννάτου, κατέκαυσαν οὐ μόνον αὐτήν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀξιοσεβάστον Μεταξᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ εὕρισκομένους τέσσαρας ὑπηρέτας τοῦ